
Buddy koordinátor: Nejdůležitější nejsou certifikáty, ale empatie

Nejdůležitější nejsou certifikáty, ale empatie, říká Buddy koordinátor

Když přijedete studovat do cizí země, není jednoduché se na začátku zorientovat. V prvních dnech musíte kromě studia řešit i obyčejné věci jako je doprava, bydlení, nebo nakupování. Na Univerzitě Karlově s tím zahraničním studentům pomáhá Buddy program, jehož dobrovolníci jsou k dispozici těm, kteří život v Česku poznávají poprvé. Jedním z nich je i Buddy koordinátor za ESN (Erasmus Student Network) **Martin Lukáč**.

Co to znamená být “Buddy” neboli “buddík”?

Průvodce, který zahraničním studentům ukáže co a jak. Jak se dostat po městě, nebo kde nakoupit. A pokud si lidé sednou, tak se potom vyloženě mohou integrovat do kolektivu zahraničních studentů.

Jak se stanu buddíkem?

Pomocí aplikace www.broaddy.com se zájemce zaregistruje, proběhne schválení, a potom má možnost vidět příchozí zahraniční studenty. V aplikaci vidí, odkud jsou, co studují, a jakého jsou pohlaví. Jméno a fotografie tam nejsou kvůli GDPR. Každý si může vyplnit zároveň zájmy a koníčky. Pak už si buddík může vybrat až 5 zahraničních studentů. Jakmile si vybere, ukáží se v systému jména a emaily, a daný pár si může klidně začít psát ještě předtím, než zahraniční student přijede.

Do aplikace se dá zaregistrovat buď jako buddík nebo jako student, co přijíždí. Aktuálně je buddíků méně než studentů, co si o ně napíší, a buddík má tedy často "na starost" více studentů. Vybírat si ale může jen buddík. Studenti zase mohou svého buddíka ohodnotit.

Kolik zahraničních studentů zhruba přijíždí do Čech a kolik z nich buddy program využije?

Samozřejmě největší registrace lidí je na začátku semestru. Minulý semestr přijelo asi 1600 výměnných studentů a 600 z nich se zaregistrovalo do buddy programu. V zimním semestru ale jezdí na výměnný pobyt podstatně více studentů než v letním semestru a tedy i těch, co program využijí, je víc.

Buddy program na UK

Buddy program se snaží, aby zahraniční studenti měli v rámci svého pobytu v zahraničí co nejlepší a nejpříjemnější život. Jsou pro ně organizovány akce jako welcome week pro orientaci v Praze, tématické pub quizy, či různé language exchange akce. Buddy program spojuje české a zahraniční studenty kteří se díky jednoduché registraci mohou seznámit a díky níž se mají zahraniční studenti na koho ze začátku obrátit. Buddy program je zaměřený na stmelování kolektivu i kulturní vyžití. Vše je na dobrovolnické bázi. [Brožurka Buddy guide 2019/20](#).

Může si student vybírat pouze v rámci ročníku?

Vůbec ne, v tomto ohledu je to fluidní. Jediné, co se trochu řeší, je fakulta.

Jaký je profil člověka, co přijede na výměnný pobyt do Čech?

Věk se pohybuje okolo 21 let, asi druhý ročník bakalářského studia.

Kolik studentů jste měl na starosti?

Bylo jich pět za semestr. Možná to číslo působí až strašidelně, ale tak to chodí. Ne všichni si samozřejmě sednou. Až na frmol během týdne, co zahraniční studenti přijíždějí, je i pět studentů bez problémů zvládnutelných.

Dají se popsat konkrétní aktivity buddíka?

Vyberu si studenta v aplikaci, začneme si psát. Potom je vyzvednu na letišti, ukážu jim co a jak, postarám se o to, aby měli dobrý začátek. To je moje povinnost, které se dobrovolně zhostím. Potom už záleží na tom, jak moc si sedneme, jak se daří integrace a jestli se chceme nadále vídat. Je to o tom, jak si to člověk nastaví.

Co Vám funkce buddíka přináší?

Studenti nejsou jen z Evropy, jsou z celého světa. Mám za to, že když si udělám kamarády v různých koutech světa, je mu pak více otevřen a při cestování může mít společníka. Z anonymního profilu člověka v aplikaci se stane můj kamarád a mám pocit, že kamkoli bych se vydal, už někoho znám a případně bych měl i kde přespat.

Kdo přijíždí do Čech nejčastěji?

Nejvíce je Němců, pak přijíždí spousta Francouzů a hodně Španělů. Přijíždí ale i studenti z Koreje, Filipín či Singapurů. Já si poslední dobou rád vybírám Španěly, mám blízko k té kultuře a intenzivně se věnuju i španělštině.

Co by měl vědět potenciální buddík?

Je důležité nebrat si osobně, když se student po pár týdnech přestane ozývat. Je třeba se do člověka vcítit. Nováček potkává desítky lidí denně, a pokud se s ním buddík intenzivně nebaví během té doby, tak si pravděpodobně ani nevzpomene. Je tedy na buddících, aby byli aktivní a snažili se.

Stačí si položit otázku "co bych já potřeboval, kdybych vyjel na semestr do zahraničí". Vlastně toho není mnoho. Mít někoho, kdo mě na letišti vyzvedne, umět se zorientovat v dopravě, vědět kde nakoupit, jak se dostat do školy a na ubytování. Jednoduše mít někoho, kdo se o mě prvních pár dní postará. Člověk to samozřejmě sám zvládne, ale jde o to pomoci to udělat komfortnější než by to mohlo být. Buddík je tu pro studenta, ne naopak.

Co jste se během těch tří let, co to děláte, naučil?

Pro mě Erasmus nabízí neuvěřitelnou unikátní atmosféru, která umožní každému zúčastněnému dosáhnout osobního růstu. Každý trochu dospěje a dostane nadhled. Zjistíme, že náš způsob života není nutně ten nejsprávnější a rozdílná mentalita lidí nás může obohatit. Skrz oči erasmáka člověk vidí svoje město a svoji zemi úplně jinak a má možnost to poznat a docenit zase z úplně jiného pohledu. Zároveň jsem se naučil být vůči studentům ze zahraničí více empatický. Jdu do toho s tím, že chci erasmákovi poskytnout co nejlepší zážitek. Musím tedy dostatečně empaticky komunikovat, abych se ujistil, že je erasmák dostatečně spokojený. Chci vědět, že potřeby zahraničního studenta jsou uspokojené.

Jak moc se liší potřeby příjezdějících studentů?

Někdo chce poznat místní kulturu, tak je vezmu mezi své kamarády. Když se erasmák chce učit česky, tak se snažíme konverzovat v češtině. Někdo zase potřebuje vědět jen úplné základy orientace ve městě, a pak je dokonale soběstačný.

Zažil jste i krizovou situaci?

S jednou slečnou jsem jel do nemocnice kvůli zdravotním komplikacím. Pomáhal jsem při komunikaci s doktory. Někteří neuměli dostatečně dobře anglicky, aby jí vysvětlili, co jí je.

Jak by na tom tedy buddík měl být s angličtinou?

Já mám C2, takže z mojí strany problém není. Ovšem rozhodně je naprosto klíčová empatie, člověk nemusí mít x certifikátů. Je dobré vžít se do situace druhého, zbytečně věci nekomplikovat a klidně zpomalit.

A co zahraniční studenti?

Většina z nich mluví anglicky velmi dobře, úroveň B2 plynulá. Někdy je problém například s Francouzi. Nicméně pozorují, že vždy během toho semestru dochází k obrovskému pokroku i zlepšení sebedůvěry.

Jaká je časová náročnost?

Nejkritičtější je pro zahraničního studenta samozřejmě první týden. Většinou přijíždějí týden až dva před začátkem semestru a před orientačním týdnem a to je čas, kdy zahraniční student potřebuje buddíka nejvíc. Záleží na tom, jak si to mezi sebou nastaví, ale odhadem jsou to asi 3 hodiny týdně s klesající tendencí.

Co potřebuji k tomu stát se buddíkem?

Stačí trochu nadšení a registrace do aplikace Broaddy. Teď bude vycházet i brožura - průvodce o tom, co může buddík očekávat. Za začátku semestru jsou také buddy schůzky, přednášky o tom, co buddy systém je a co obnáší. To může sloužit pro inspiraci. Není zde omezení týkající se věku, nebo oboru nebo semestru. Komunikativní angličtina na úrovni B1 nebo B2 postačí. Ideální je, když jsou pak spokojené všechny strany.

Martin Lukáč (25)

Student prvního ročníku magisterského studia na UK, věnuje se virologii a žloutence typu B. Je aktivním členem ESN - konkrétně buddy programu. "Buddíkem" je už třetím rokem a staral se už o 25 studentů. Má funkci Buddy Koordinátora v rámci ESN, který spolupracuje s rektoriem. Koordinuje 6 fakult: PedF, PŘF, MFF, FHS, FSV, FF a aktivně se snaží dělat buddy systém lepším. Je vojákem v aktivní záloze.